

TÀLIA I EL FUTBOL

Hi havia una vegada una xiqueta que es deia Tàlia que tenia 11 anys (anava a 6é). A ella li encantava el futbol, sempre que el veia a la tele, li encantava. El problema era que els seus pares sense dir-li res ni preguntar-li si volia ballar, la van apuntar a ballet ja que era dona i els seus pares pensaven que les dones a ballar i els xics al futbol; tampoc ella els deia als seus pares que volia fer futbol perquè sempre que veien a una xica fent futbol o a un xic ballant, comentaven coses entre ells com “segur que és homosexual” i es reien. Es per això que ella no volia dir-ho, perquè els seus pares la tractaren així.

Doncs bé a l'endemà era “el dia dels esports” al col·legi i podies apuntar-te a qualsevol esport (tennis, bàdminton, etc.). Les activitats començaven a partir de la tercera hora i acabaven a l'hora de tornar a casa. Tàlia tenia un grup d'amics amb 2 amigues (Marta i Sara) i 2 amics (Joan i Max); després que els professors explicaren les activitats es van posar a parlar:

-Ei xics, vos pareix bé que ens apuntem tots a un esport i així anem junts? -diu Tàlia

-Sí, em pareix bé –va dir Joan

-Però a quin? –preguntà Sara

-A mi m'agradaria el futbol –va dir Max

-A mi també –va respondre Tàlia

-Però a ti no t'agradaba el ballet? –va preguntar Sara

-Sí, pero vull provar coses noves –va respondre Tàlia

-Jo no vaig a apuntar-me al futbol, no soc un xic –va dir Marta entre rialles

-La veritat és que sí, jo preferisc ballet –va dir Sara

Van estar conversant i finalment van decidir que les xiques anirien al ballet i els xics i Tàlia al futbol; Tàlia els va dir als seus “amics” que no mencionaren res dels esports i menys que ella estava apuntada al futbol davant dels seus pares i tots van estar d'acord.

Ella va estar tot el dia pensant en que passaria si els seus pares s'enteraren que s'havia apuntat a l'esport que no responia al seu sexe (segon pensaven ells).

Va arribar el dia i Tàlia es va posar xandall; al arribar a la seua classe es va quedar molt impactada perquè totes (o quasi totes) les xiques anaven amb maiot i tutú, i les que no portaven això anaven súper ajustadetes. Tàlia era l'única xica amb xandall!, al passar per la porta tots i totes la van mirar i van començar a riure's d'ella, fins i tot les seues amigues Marta i Sara! Com no anava com totes, es va quedar sense amigues. Tàlia es va posar

rotja però Max no va poder aguantar més i li va dir a tota la classe:

-Què mireu tant?

(Tàlia es va tranquilitzar un poquet més al ^{vore} al seu amic defensant-la)

-Que pareix gallinarsot –va dir una companya entre rialles.

-Per portar xandall soc gallinarsot? Quina societat aquesta –va respondre Tàlia més tranquil·la.

-Deixeu-vos de discussions i obriu el llibre per la pàgina 30, que fins tercera hora no hi ha esports –va interrompre la professora.

Després de dues llargues hores de classe, ja era tercera hora, tocaven els esports.

-A ^{veure} vore, organitzeu-vos per grups: els de tennis aquí, els de bàsquetbol aquí, ELS DE FÚTBOL AÇÍ... -va dir la profe

Tàlia estava més tranquil·la però així i tot segua molt nerviosa perquè era l'única xica de la seua classe que anava al futbol. Estava ansiosa perquè volia que es feren els grups de futbol de cada classe per a veure si hi havia alguna xica més. Quan van fer els grups els monitors, va resultar que eren tot xics menys ella! Tàlia es va avergonyir i va a anar a dir-li a la profe:

-Em puc canviar al ballet?

-Sí home, jo sé que tu vols estar aquí, així que no et canvies per ser l'única xica. Tu ets la que marca la diferència –li va respondre la profe dedicant-li un somriure. Es va tranquilitzar del tot gràcies a les paraules de la profe, ja estava segura de sí mateixa

-Que ganes –va dir Max.

-Sí –va respondre Tàlia .

-Estàs bé Tàlia? –va dir Joan.

-Sí, no et preocupes –li va respondre Tàlia sonrient.

-M'he sorprengut molt amb Marta i Sara, no pensava que eren així –va dir Max.

-Gent com elles no mereix la pena –va respondre Joan.

De sobte, va sonar un xiulit (era el monitor, va dir que tots anaren al camp i va explicar un poc les regles).

Abans de jugar, va dir-li un xic a un altre:

-I aquesta femella? Se pensarà que podrà jugar.

-Què dius? Ah que em tens por? –va dir Tàlia empoderada.

-No faces cas –va dir Max.

-Tu ves-té'n a escurar –va dir-li a Tàlia un altre rient.

-A la de tres anema pegar-li –va dir Joan a Tàlia i a Max susurrant.

-D'acord –van respondre Tàlia i Max.

-Una, dos i tres –va dir Joan cridant.

Van ser dos xics els que es van burlar i riure d'ella, Tàlia va fer-li una "clau" a un d'ells (no sap ni com la va fer però la va fer) i li va dir: et calles o et callo? ;mentrestant, Joan amenaçava a l'altre (Max estava llest per si a ells els pegava algú, defensar-lo). El xic al que Tàlia va amenaçar va desfer la clau i li va pegar dient:

-Però tu qui et creus que ets?

-Rinya, rinya, rinya –van cridar tots fent un corredor als dos xics i a ells tres.

-Però de què vas? –va dir Max contraatacant.

-Què feu? Però que sou, animals? –va dir el monitor separant-los.

-Han començat ells –va dir un dels xics.

-No tenim 5anys per a dir eixa excusa –va respondre el monitor.

-Ara aneu-vos tots a jefatura –va seguir el monitor.

-Em té igual, m'he quedat agust –va dir Joan.

-X2 –van dir Max i Tàlia.

Van anar a jefatura i van avisar als pares del que havia passat:

-El futbol no és per a tu –cridà el pare.

-Però es que alguna vegada m'heu preguntat que vull fer/ser jo? No! Jo vull ser futbolista i no soc ni trans ni homosexual per això! Sempre he estat calladeta... ja estic farta! –va dir Tàlia plorant i cridant alhora.

Al escoltar eixes paraules i veure eixa reacció, els pares van reflexionar i van donar-li un abraç a Tàlia demanant-li mil vegades perdó (al pare li va costar), dient que com han estat tan cegats.

A la fi els van posar un part a cadascú perquè res es soluciona amb la violència, però... la pelea va servir! Tot el col·legi es va enterar i ja quasi ningú discriminava a les dones, ja que en la rinya es va demostrar que les xiques també som fortes. També va servir per als xics i les xiques callats/callades que volen ser alguna cosa o fer quelcom però no el fan per el :QUÈ DIRAN?, QUÈ PENSARAN?.

FI.